

Auktionsdirektørens Mellemkomst og uden at erlægge de ellers i Loven befalede Afgifter. Jeg tror ogsaa, at det er i Erkendelsen af, at der er Trang til dette, at Lovforslaget er kommet saa vidt, at det, som jeg ser, foreligger for dette Ting uforandret, som Ministeren har fremsat det i Landstinget. Jeg forlangte Ordet for i alt væsentligt at gøre de samme Bemærkninger, som det ærede Medlem, der nys havde Ordet, gjorde. Det forekommer mig nemlig, at den Bestemmelse, at det skal godtgøres for Indenrigsministeren, at der i en Kommune findes et under Kommunalbestyrelsen staaende Lokale, der er egnet til Opbevaring af fersk Fisk kan jo kun finde Sted i Lokaler, hvor der enten er Is eller Vandbassiner. Det upraktiske kommer ogsaa frem, naar man ser paa, hvorledes Forholdene i de senere Aar have udviklet sig. Jeg har i de sidste Aar haft Lejlighed til at iagttage Forholdene paa Nordsjællands Kyst ved Fiskelejerne der, navnlig Halsnæs og Gilleleje Fiskelejer. Der er i de senere Aar kommet en ikke saa ringe Fiskeeksport i Stand derfra, navnlig siden den gode Fiskeplads ved Anholt er bleven, jeg havde nær sagt opdaget, og siden dels Fiskehandlere fra Hovedstaden, dels Agenter fra Berlin, og endelig stedlige Handelsfolk ere begyndte at komme til Stede for at købe den ferske Fisk til Eksport til Tyskland, hvor Berlin jo er bleven et særlig godt Marked for vore Fisk. Det er her gaaet saaledes til, at man ganske vist er gaaet en lille Smule — jeg tør vel nok sige det her — uden for den egentlig strenge Lovbestemmelse, idet der er foregaaet Salg af Fisk ved en Slags Auktion. Det er nemlig umuligt andet, end at naar der kommer flere Handelsfolk til Stede, der paa en Gang ville købe Fisk, og de saa ikke slaa sig sammen først, forinden de gaa ned og købe Fangsten af Fiskerne, maa de byde hverandre over, og der opstaar da en virkelig Auktion, hvor Chefen for den vedkommende Vaad bliver Auktionsholder. Han sælger enten Fangsten paa Slump, som det hedder, eller ogsaa i Snefevis eller paa anden Maade. Det er saaledes, at naar Vaadene komme i Land med Fangsten, er der altid en Sværm af Fiskehandlere, som overhyde hverandre, thi det er jo saaledes, som den ærede Tale, der nys havde Ordet, bemærkede, at Prisen paa fersk Fisk er stegen overordentlig betydelig i den senere Tid. Der holdes altsaa en Slags Auktion, og den højstbydende faar Fangsten enten samlet eller i Snefevis. Alt der er en Mangel ved dette og et Savn,

og at det vil være en Smødetommen baade mod Fiskerne og mod Fiskehandlerne at fastslaa ved Lov, at der kan finde Auktions salg Sted, er sikkert, men, som jeg tillod mig at bemærke før, jeg synes, det er overordentlig upraktisk, at dette Salg skal foregaa i et Lokale, og oven i Købet i et Lokale, som Kommunalbestyrelsen skal anvise. Naar der nu f. Eks. er mange Fiskelejer i et Sogn, vil jo Kommunalbestyrelsen saa baade megen Befrustning og meget Arbejde for at saa tilvejebragt saadanne Lokaler, som ere passende i Henhold til de Forskrifter, der gives i denne Lov. Dernæst vil det volde en hel Del Besvær at holde det gaaende saaledes, som det skulde være efter Lovens Bestemmelser. Jeg tror altsaa, at den Maade, paa hvilken det i det praktiske Liv bedst kan foregaa, er, at Handelen med eller Salget af fersk Fisk foregaaar paa aaben Strand om Vaadene, naar de komme i Land. Thi det er jo, som jeg tillod mig at ytre, overordentlig let at saa solgt fersk Fisk, hvor den kan eksporteres videre. Jeg vil altsaa tillade mig at henstille, saa vel til det Udvalg, der muligvis skal behandle denne Sag, som ogsaa til den højtærede Minister, om der ikke kunde forandres noget i denne Henseende, saa at denne Bestemmelse, at der skal forefindes et Lokale, der ogsaa egner sig til Opbevaring af Fisk, kunde saa en noget anden Form, eller at der kunde træffes nogle andre Bestemmelser i saa Henseende. Thi i Virkeligheden er det saa, at dette Salg af fersk Fisk foregaaar bedst lige straks, naar Fisken kommer i Land. Det kan jo ikke nægtes, at der ikke er nogen Vare, som haves til Salg her i vort Land, der er i den Grad udjat for at lide ved at henstaa længe som fersk Fisk; den taber sin Værdi i en ganske overordentlig Grad — det er særlig Silden, men det gælder vel i øvrigt al Fisk — mere end nogen anden Vare, og derfor er der større Grund til at begynde med at give los paa de Vaad, der ellers ere gældende ved Salg og Omsætning af Varer her i Landet, med Hensyn til Fisk, det er det, der ligger først for. Jeg skulde ikke have det ringeste imod for mit Vedkommende fuldt ud at underskrive den ærede foregaaende Talers Udtalelser med Hensyn til Tillægsdyr eller andre Effekter, men der er jo den store Forskel, at saadanne Ting kunne gemmes og henstaa, der kan spekuleres med dem, og de kunne sælges paa anden Maade, medens fersk Fisk, naar der samtids komme en Sne Vaade med store Fragter i Land fra Kattegat, derjom den ikke kan sælges samme Dag, er fordærvet, da den ikke kan taale at hen-